

[Niels Helveg Petersen.]

kussionen kom efter min mening fra professor Gelting, som sagde: vel, vi får en fordel af tilslutning, men det vil såmænd bare gå sådan, at i løbet af kort tid har vi på sædvanlig måde formøbet den fordel, vi har fået. Vi ville så bare stifte yderligere gæld, således at nettoresultatet ville være, at vi ville være lige langt, at vi ville stadig have strukturproblemet i vores økonomi. Det er det, vi skal undgå, men det gør man ikke, hvis man ikke er indstillet på at se den sandsynlige udvikling lige i øjnene, selv om den måske føles ubehagelig i øjeblikket, selv om det føles, som om man tager sorgerne på forskud.

Statsministeren sagde, at dyrtidsreguleringen, det er en kompliceret sag. Det er jeg enig i, og det har vi altid sagt. Dens fordele og ulemper kan ikke sådan uden videre gøres op, og vi skal da kun opfordre til, at regeringen og statsministeren i holdningen til dyrtidsreguleringen i fremtiden afholder sig fra de meget forenkede udsagn og lægger til grund for vurderingen af dyrtidsreguleringen, at det er en kompliceret sag, hvor forenklingerne ikke skal spille den store rolle.

Om samarbejdsdiskussionen vil jeg sige til statsministeren, at jeg vil meget gerne tjene statsministeren i, at vi holder os ved jorden, begge parter. Samarbejdet, politisk samarbejde, opstår ikke ved flyvegriller, og vi har da også i jordnærhedens interesse noteret os udtalelser fra statsministeren kort efter hans tiltrædelse om, at SF's tilslutning var nødvendig for regeringen.

Men jeg skal i øvrigt kvittere for de venlige og realistiske bemærkninger om et samarbejde fra sag til sag. Vi søger i det radikale venstre indflydelse på lovgivningen, ikke for at diktere noget, men vi ønsker, at regeringen på sin side heller ikke lader sig diktere noget. Vi har synspunkter, vi arbejder for, som vi ønsker realiseret, og vi har derudover også et stærkt ønske om at forhindre, at arbejdet herinde kommer til at foregå på et helt snævert grundlag, der ikke

kan skabe varige, holdbare resultater; det er befolkningen ikke tjent med.

Jeg skal slutte med at konstatere en vigtig kendsgerning, der står tilbage efter denne debat, nemlig at SF har meldt sig ud — fortsat — af den europæiske politik. Når det kommer til at dreje sig om Danmarks linje inden for De europæiske Fællesskaber, har SF meldt fra. Man har sagt: ikke alene var vi modstandere, vi ønsker også at arbejde for vor udmeldelse, vi vil ikke have med sagen at gøre. Det vil også efter den 2. oktober være sådan, at de partier, der har stået bag tilslutningen, vil komme til at bære Danmarks politik inden for fællesmarkedet.

Gert Petersen: Jeg vil gerne starte med at sige til den forudgående ordfører, at jeg kan forsikre ham om, at SF har ikke meldt sig ud af dansk politik, og vi er altså stadig væk nogle, der — helt naivt, måske — har den opfattelse, at det er dansk politik, der er det vigtigste. Her har SF ikke meldt sig ud, og hvis man lider under en tvangsforestilling i den retning, tror jeg nok, man vil blive klar over det i de kommende måneder. Det tror jeg er langt mere afgørende.

Jeg vil godt sige til hr. Poul Hartling, der jo bekymrede sig så meget over akademikerne i SF og vores eventuelle patent på den arbejdende befolkning, at vi tager ikke, og SF tager ikke, patent på den arbejdende befolkning. Den indflydelse, vi måtte have, den afgør befolkningen selv, den afgør vælgerne selv, og vi taler så med den autoritet, som vælgerne giver os.

Må jeg lige føje til — om jeg så må sige os akademikere imellem — at med hensyn til Finderup lade forholder det sig sådan, at der egentlig ikke rigtig er nogen, der ved, hvad der skete, hvordan det gik for sig, hvem der var de skyldige, ja, man ved end ikke, hvor Finderup lade befandt sig, hvor den har ligget. Så jeg tror, at vi skal lade den slags billeder ligge.

Jeg vil også gerne sige, at når jeg sagde, at SF ikke har noget medansvar for rege-